

**Oświadczenie złożone
przez senatora Kazimierza Kleinę
na 65. posiedzeniu Senatu
w dniu 17 listopada 2010 r.**

Oświadczenie skierowane do minister pracy i polityki społecznej Jolanty Fedak

Szanowna Pani Minister!

Do mojego biura senatorskiego zgłaszają się osoby, które prowadziły indywidualną działalność gospodarczą, a po utracie zleceń zmuszone były dokonać likwidacji tej działalności. Niektóre z nich rejestrują się jako osoby bezrobotne w powiatowych urzędach pracy. Znaczna część początkujących przedsiębiorców skorzystała z możliwości opłacania przez pierwsze dwadzieścia cztery miesiące prowadzenia działalności gospodarczej składek na ubezpieczenie emerytalne oraz rentowe od obniżonej podstawy, nie mniejszej jednak niż 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia (art. 18a ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych). Możliwość opłacania składek w preferencyjnej wysokości wprowadzona została przez ustawodawcę w celu ułatwienia rozpoczynania działalności gospodarczej przez początkujących przedsiębiorców oraz zachęcenia obywateli do tworzenia w ten sposób nowych miejsc pracy. Po upływie okresu dwudziestu czterech miesięcy wielu przedsiębiorców, którzy skorzystali z preferencyjnej wysokości składek, prowadziło nadal działalność gospodarczą, co do zasady opłacając składowe od kwoty równej 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego (art. 18 ust. 8 wyżej wymienionej ustawy). Znałem mi są sytuacje, że przedsiębiorca, który na początku 2008 r. rozpoczął działalność gospodarczą i opłacał przez blisko trzy lata regularnie składki emerytalne i rentowe (2 lata preferencyjne, 10 miesięcy od podstawy wynoszącej 60% przeciętnego wynagrodzenia), a potem zmuszony był, z uwagi na warunki rynkowe, zlikwidować swoją działalność gospodarczą i zarejestrować się jako osoba bezrobotna, dowiaduje się w powiatowym urzędzie pracy, że pomimo opłacania przez blisko trzy lata składek społecznych, nie jest on uprawniony do otrzymania zasiłku dla bezrobotnych. Powiatowe urzędy pracy, wydając decyzję o odmowie przyznania prawa do zasiłku dla bezrobotnych, wskazują jako podstawę prawną art. 71 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, zgodnie z którym prawo do zasiłku przysługuje bezrobotnemu za każdy dzień kalendarzowy po upływie siedmiu dni od dnia zarejestrowania się we właściwym powiatowym urzędzie pracy, z zastrzeżeniem art. 75, czyli wówczas, jeżeli nie ma dla niego propozycji odpowiedniej pracy, propozycji stażu, przygotowania zawodowego dorosłych, szkolenia, prac interwencyjnych lub robót publicznych oraz jeżeli w okresie osiemnastu miesięcy poprzedzających dzień zarejestrowania, łącznie przez okres co najmniej trzystu sześćdziesięciu pięciu dni był zatrudniony i osiągał wynagrodzenie w kwocie co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę, od którego istnieje obowiązek opłacania składki na Fundusz Pracy. Powyższa regulacja prawna prowadzi do rażąco nieprawidłowych oraz niesprawiedliwych konsekwencji dla przedsiębiorcy, który przez blisko trzy lata lojalnie odprowadzał składki społeczne, a w sytuacji, gdy prowadzona przez niego działalność gospodarcza znalazła się w kryzysowej sytuacji, nie może liczyć na wsparcie finansowe ze strony państwa.

W związku z powyższym mam następujące pytania do Pani Minister.

Czy w ministerstwie trwają aktualnie prace legislacyjne mające na celu nowelizację wspomnianych przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, nowelizację idącą w kierunku, który umożliwiłaby uwzględnienie przy ustalaniu prawa do zasiłku dla bezrobotnych okresu, kiedy były przedsiębiorca odprowadzał składki na ubezpieczenie społeczne na preferencyjnych zasadach?

Czy ministerstwo planuje przedłożyć parlamentowi projekt ustawy ułatwiającej byłym przedsiębiorcom uzyskanie prawa do zasiłku dla bezrobotnych?

Czy w ocenie Pani Minister obowiązujące regulacje odnośnie do nabywania prawa do zasiłku nie są krzywdzące dla osób prowadzących działalność gospodarczą?

Z poważaniem
Kazimierz Kleina